

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0111 van 13 september 2011
in de zaak 1011/0854/SA/2/0798

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **stad Geel**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Noël DEVOS en Guido VAN DEN EYNDE
kantoor houdende te 2440 Geel, Diestseweg 155
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Thomas RYCKALTS
kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolvengracht 38
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 27 mei 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 17 maart 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel van 13 december 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het slopen van de woning [REDACTED].

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 september 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende, verwerende en tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] vraagt met een op 30 juni 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 29 juli 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op een voor de Raad niet te achterhalen datum dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het slopen van een woning”*.

Het betreft de sloop van de ‘[REDACTED]’. Deze woning werd opgericht tussen 1919 en 1930 en is opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed. De bijgebouwen zouden niet gesloopt worden.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan ‘Herentals-Mol’, gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek gehouden.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 29 oktober 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen brengt op 8 november 2010 een ongunstig advies uit:

“ ...

De aanvraag betreft de sloop van een gebouw of gebouwencomplex dat is opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed en er als volgt wordt in omschreven:

‘Alleenstaand dubbelhuis van drie trav. en twee bouwl. onder schilddak (n // straat, kunstleien), uit XX a-b, op kadaster geregistreerd in 1925 met volumewijziging van magazijn. Sobere baksteenbouw met sporadische banden op een geblokte onderbouw; hogere, centrale en gebogen afgesloten ingangstrav. Gekoppelde rechth. Vensters onder accoladevormige boogvelden. Achterliggend bedrijfsgebouw van een voormalig veevoederbedrijf: haakse baksteenbouw onder zadeldak geritmeerd door lisenen, in zijgevel verbonden door segmentbogen. Rechth. muuropeningen, voorgevel met twee rondboogvensters. Omringende en deels omhaagde tuin.’

De inventaris van het bouwkundig erfgoed is opgemaakt voor het hele grondgebied van Vlaanderen en geeft een overzicht van de cultuurhistorisch waardevolle sites op het moment van de inventarisatie. Veel opgenomen items zijn referentiesites en overstijgen de middelmaat van de Vlaamse bebouwing of het behoud ervan is minstens van lokaal belang. Het goed in kwestie beantwoordt nog steeds aan de beschrijving waarmee het in de inventaris is opgenomen.

Gelet op de bovenstaande argumenten zijn wij van oordeel dat dit goed voldoende erfgoedwaarde bezit om te denken in termen van behoud en renovatie in plaats van afbraak. Door de sloop zou een deel van het bouwkundig erfgoed van uw gemeente onherroepelijk verloren gaan. Wij adviseren deze aanvraag tot sloop bijgevolg ongunstig. De afweging erfgoed dient meegenomen te worden in de volledige beoordeling van deze bouwaanvraag met zijn verschillende maatschappelijke en ruimtelijke aspecten.

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar diende geen advies te verlenen.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel weigert op 13 december 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Advies gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar

Het college van burgemeester en schepenen heeft kennis genomen van het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, uitgebracht op . Het luidt als volgt:

...

DEEL 2: Verenigbaarheid met de geldende wettelijke en reglementaire voorschriften en de goede ruimtelijke ordening.

...

2.f. Beoordeling van de goede plaatselijke aanleg

De aanvraag is inpasbaar in de omgeving en verenigbaar met de goede plaatselijke aanleg.

2.g. Eindadvies en voorstel van voorwaarden

Ongunstig.

De aanvraag betreft de sloop van een gebouw dat is opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed.

Het gebouw werd opgericht tussen 1919 en 1930.

De aanvraag handelt over de afbraak van de woning vooraan gelegen op het perceel, de bijgebouwen zouden blijven staan. Deze achterliggende gebouwen hebben een grotere oppervlakte en bouwvolume dan de woning.

De woning bezit voldoende erfgoedwaarde om te denken in termen van behoud en renovatie in plaats van afbraak. Door de sloop zou een deel van het bouwkundig erfgoed van de gemeente onherroepelijk verloren gaan.

...

Het advies van het agentschap Ruimte en Erfgoed dd. 08-11-2010 kenmerk 4.002/13008/99.9 is ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen gaat in zitting van 29-11-2010 principieel akkoord en volgt het ongunstig advies van het agentschap Ruimte en Erfgoed.

...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Zoals aangegeven in het verslag van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar, werd de aanvraag getoetst aan de goede ruimtelijke ordening. Het schepencollege volgt het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

...

Bijgevolg beslist het college van burgemeester en schepenen in de zitting van 13/12/2010 het volgende:

Het college van burgemeester en schepenen weigert omwille van volgende redenen:

De aanvraag betreft de sloop van een gebouw dat is opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed.

Het gebouw werd opgericht tussen 1919 en 1930.

De aanvraag handelt over de afbraak van de woning vooraan gelegen op het perceel, de bijgebouwen zouden blijven staan. Deze achterliggende gebouwen hebben een grotere oppervlakte en bouwvolume dan de woning.

De woning bezit voldoende erfgoedwaarde om te denken in termen van behoud en renovatie in plaats van afbraak. Door de sloop zou een deel van het bouwkundig erfgoed van de gemeente onherroepelijk verloren gaan.

...

Het advies van het agentschap Ruimte en Erfgoed dd. 08-11-2010 kenmerk 4.002/13008/99.9 is ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen gaf in zitting van 29-11-2010 reeds een principieel ongunstig advies voor deze aanvraag op basis van het ongunstig advies van het agentschap Ruimte en Erfgoed.

..."

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 14 januari 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

1. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het slopen van een gebouw, zonder enig zicht op een toekomstige bebouwing, niet aanvaard kan worden vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening. Bovendien worden de achterliggende bedrijfsgebouwen behouden, zonder dat de aanvraag duidelijk maakt waarom deze gebouwen wel behouden blijven en de woning niet.

Het slopen van een woning met behoud van de achterliggende constructies, zonder zicht op eventuele toekomstige bebouwing, is onaanvaardbaar vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening.

2. Verder betreft het een woning die is opgenomen in de inventaris van bouwkundig erfgoed. Op het links aanpalende perceel staat eveneens een grote villa uit het begin van de 20ste eeuw. Beide villas' zijn beeldbepalend voor het straatbeeld en de omgeving.

Beroeper wenst de villa af te breken, daar deze is opgenomen op de lijst van leegstaande gebouwen (waarvoor hij belast wordt). Beroeper wijst erop dat de woning bouwfysisch in slechte staat verkeerd. Dit standpunt kan niet bijgetreden worden. Doordat het gebouw sinds 2000 leegstaat, is het gebouw inderdaad onderkomen, wat nog niet wil zeggen dat het bouwfysisch in slecht staat is. Het gebouw kan allerminst als verkrot of bouwvallig beschouwd worden.

Doordat het gebouw een belangrijke beeldbepalende waarde heeft en de staat van het gebouw toelaat dat het gerestaureerd kan worden, wordt het standpunt van Ruimte en Erfgoed en het schepencollege bijgetreden. Afbraak van het pand schaadt de goede ruimtelijke ordening. Er wordt voorkeur gegeven aan een restauratie.

...”

Na de partijen te hebben gehoord op 15 maart 2011, beslist de verwerende partij op 17 maart 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de voorgebrachte plannen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Beoordeling:

1. Volgens het vastgestelde gewestplan van Herentals-Mol (goedgekeurd bij KB van 28 juli 1978) situeert de aanvraag zich in woongebied.

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

2. De aanvraag dient getoetst te worden op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag betreft het slopen van een woning, opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Ook op het links aanpalende perceel bevindt zich een grote villa uit het begin van de 20ste eeuw.

Beroeper wenst de villa af te breken omdat deze is opgenomen op de lijst van leegstaande gebouwen (waarvoor hij belast wordt). In het beroepschrift wordt erop gewezen dat de woning, die leegstaat sinds 2000, bouwfysisch in slechte toestand verkeert, voornamelijk wat de dragende dakconstructie, de gewelven en het interieur betreft. Er wordt verwezen naar een kostenraming voor restauratie. Tevens wordt gesteld dat de bestreden beslissing, gebaseerd op het negatief advies van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, de erfgoedwaarde van de woning niet verder toelicht. Er wordt verwezen naar een expertiseverslag waarin de erfgoedwaarde wordt betwijfeld.

Vastgesteld wordt, dat de woning dateert van 1925, dat ze kleine kamers, hoge plafonds en hoog energieverbruik heeft en dat de kosten voor renovatie en aanpassing, gelet op de huidige toestand waarin het pand verkeert, hoger zouden oplopen dan nieuwbouw. Het dossier bevat ter zake een "Analyse van een bestaande woning" van ir. architect [REDACTED].

Vergunningsaanvrager stelt, dat het doel van het slopen het oprichten van een nieuwbouw is. Tijdens de hoorzitting werden documenten bijgebracht met betrekking tot de toekomstige ontwikkeling van de locatie. Tevens werden foto's bijgebracht door zowel vergunningsaanvrager, als het college van burgemeester en schepenen.

De deputatie is van oordeel, dat in casu de kosten voor renovatie niet in verhouding staan tot de aan het gebouw toegemeten erfgoedwaarde, wat wordt bevestigd door de studie van Technum.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit stukken van het dossier, door de verwerende partij bij brief van 28 april 2011 aangetekend verzonden aan de verzoekende partij.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 27 mei 2011, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt dat zij, overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO, in de hoedanigheid van 'bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan', een beroep kan instellen bij de Raad.

De tussenkomende partij werpt inzake het belang van de verzoekende partij een exceptie van onontvankelijkheid op.

Volgens de tussenkomende partij puurt de verzoekende partij haar belang bij de vordering enkel uit de vermeende erfgoedwaarde van het pand waarvoor de bestreden beslissing een sloopvergunning heeft verleend. De tussenkomende partij stelt vast dat het pand inmiddels gesloopt werd en de beweerde erfgoedwaarde ervan dan ook onherroepelijk verloren is gegaan. Zij is van oordeel dat de verzoekende partij de finaliteit van haar beroep, het vrijwaren van het betreffende pand van sloop, niet meer kan bekomen door een vernietiging van de bestreden beslissing.

De tussenkomende partij wijst er vervolgens op dat de verzoekende partij nagelaten heeft, overeenkomstig artikel 4.8.16, §5 VCRO, haar gelijktijdig met het indienen van het verzoekschrift een afschrift van het verzoekschrift ter kennis te brengen. Gelet op de "wachtermijn" van 36 dagen oordeelde de tussenkomende partij dat zij er redelijkerwijze kon vanuit gaan dat haar vergunning definitief was geworden en zonder risico tenuitvoergelegd kon worden. De tussenkomende partij beweert dat zij een arrest van de Raad afgewacht zou hebben, mocht zij tijdig kennis genomen hebben van het door de verzoekende partij ingestelde beroep.

Aangezien de sloop van het pand en het verlies van de veronderstelde erfgoedwaarde louter en alleen aan de eigen foutieve handelswijze van de verzoekende partij verwijtbaar is, kan er geen sprake zijn van enig belang in hoofde van de verzoekende partij, aldus de tussenkomende partij.

In het onderdeel '4. Geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel' van haar verzoekschrift tot tussenkomst in de schorsingsprocedure, roept de tussenkomende partij een tweede maal een exceptie van onontvankelijkheid in met betrekking tot het belang van de verzoekende partij.

Opnieuw verwijst zij naar de schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO door de verzoekende partij waardoor zij op 10 juni 2011, conform de regelgeving de zesendertigste dag na de dag van aanplakking, is overgegaan tot de afbraak van het pand. De tussenkomende partij benadrukt dat zij de sloop niet versneld heeft om een mogelijke schorsing te vrijdelen.

Voorts stelt de tussenkomende partij, onder meer op basis van rechtspraak van de Raad, dat een eventuele schorsing geen nut meer heeft.

De tussenkomende partij leidt hieruit af dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het bekomen van de schorsing van de bestreden beslissing. Volgens de tussenkomende partij moet de vordering tot schorsing dan ook wegens gebrek aan belang onontvankelijk worden bevonden.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat artikel 4.8.16 §1 VCRO de verschillende belanghebbenden aanduidt die bij de Raad beroep kunnen instellen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, 2° VCRO is duidelijk en duidt de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen aan als van rechtswege belanghebbenden die beroep kunnen instellen bij de Raad. De bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen moeten hun belang niet verder bewijzen.

De Raad is van oordeel dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel moet worden aangeduid als de auteur van de aanvankelijke weigeringsbeslissing van 13 december 2010. Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure wordt, gelet op artikel 4.7.12 VCRO en volgende, immers uitdrukkelijk toevertrouwd aan het college van burgemeester en schepenen en valt in die zin te beschouwen als een beslissing zoals wordt bedoeld in artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel kan daarom zonder enige twijfel aangeduid worden als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan zoals bedoeld in artikel 4.8.16, §1, 2° VCRO.

Het rechtens vereiste belang gaat in principe niet verloren door het loutere feit dat de bestreden beslissing is uitgevoerd. Het feit dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging, zoals hierna zal blijken, hierdoor doelloos en zonder nut zal worden, staat ook niet in de weg dat de verzoekende partij in principe beroep kan aantekenen bij de Raad.

Wel dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij, wanneer zij in haar verzoekschrift haar belang uiteenzet, zij aldus de grenzen trekt van het debat, en tijdens het verder verloop van de procedure gebonden is door haar uiteenzetting.

Ambtshalve stelt de Raad dan ook de vraag of de verzoekende partij nog wel een voldoende actueel belang bezit bij het benaarstigen van de vernietigingsprocedure.

De verzoekende partij wordt dan ook verzocht hieromtrent standpunt in te nemen in haar wederantwoordnota. Aan de verwerende en de tussenkomende partij zal een aanvullende repliektermijn verleend worden teneinde de tegenspraak van het debat te garanderen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij roept tevens een exceptie van onontvankelijkheid in met betrekking tot artikel 4.8.16, §5 VCRO:

“ ...

1.- Artikel 4.8.16 §5 VCRO bepaalt dat:

“§5. Gelijktijdig met de indiening van het verzoekschrift stuurt de verzoeker een afschrift van het verzoekschrift per beveiligde zending en ter informatie aan de verweerder en aan de begunstigde van de vergunning of de valideringsbeslissing.”

Alhoewel deze vormvoorwaarde niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven is ze naar inziens van verzoekende partij tot tussenkomst weldegelijk van substantiële aard a fortiori wanneer het verzoekschrift uitgaat van een administratieve overheid zoals in casu.

...

2.- De decreetgever heeft anders dan het geval was onder toepassing van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, gecoördineerd op 22 oktober 1996, het nodig geacht dat de begunstigde van een stedenbouwkundige vergunning een wachttermijn in acht neemt alvorens hij de vergunning kan tenuitvoerleggen.

Niettegenstaande de Parlementaire voorbereidingen over deze wachttermijn geen toelichting verstrekken is het opzet samengelezen met de beroepstermijn voor Uw Raad en rekening houdende met de postbedeling evident: waarborgen dat de begunstigde van de stedenbouwkundige vergunning met kennis van zaken kan beslissen om een vergunning tenuitvoer te leggen.

De vormvoorwaarde is dan ook van substantiële aard gelet de grote gevolgen die verbonden zijn aan een procedure voor Uw Raad.

Een vernietigingsarrest doet namelijk de vergunning retroactief verdwijnen, waardoor deze geacht moet worden nooit te hebben bestaan, en waardoor er moet vanuit gegaan worden dat de werken zonder vergunning zijn uitgevoerd, en herstelmaatregelen alleszins mogelijk worden (...).

De vordering dient dan ook onontvankelijk te worden verklaard.

...

Beoordeling door de Raad

De Raad wenst op te merken dat uit de tekst van artikel 4.8.16, §5 VCRO zelf blijkt dat de kennisgeving van het verzoekschrift aan de verweerder en aan de begunstigde van de vergunning door de verzoekende partij een louter informatieve waarde heeft zodat een schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering.

Enkel de betekening van het verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO door de griffie van de Raad doet in hoofde van de verwerende partij met het oog op het indienen van de antwoordnota en het neerleggen van het administratief dossier enerzijds en in hoofde van eventuele belanghebbenden die in voorkomend geval in de hangende procedure wensen tussen te komen anderzijds, dwingende termijnen ontstaan.

De exceptie mist bijgevolg tevens juridische grondslag.

De omstandigheid dat de in de VCRO voorgeschreven maar slechts informatieve vormvoorwaarde van kennisgeving van het verzoekschrift door de verzoekende partij aan de verwerende partij en aan de begunstigde van de vergunning nochtans van substantiële aard zou zijn omdat ze verregaande gevolgen kan hebben voor zover de begunstigde de vergunning onmiddellijk na het verstrijken van de wachttermijn van 36 dagen wenst uit te voeren, is een kritiek op het decreet waarover de Raad geen oordeel te vellen heeft.

Het blijft enerzijds het risico van de begunstigde van de vergunning om deze onmiddellijk na het verstrijken van deze wachttermijn uit te voeren. Anderzijds vergt het van het vergunningverlenend

bestuur die bij de Raad een procedure instelt en die een afbraak van een pand wenst tegen te houden slechts een geringe inspanning om ook artikel 4.8.16, §5 VCRO te respecteren en alzo de begunstigde op de hoogte te brengen van de voorgenomen procedure.

De exceptie kan daarom niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

De verzoekende partij stelt in verband met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel het volgende:

“ ...

Verzoekster verwijst naar Uw rechtspraak ter zake:

...

Het slopen van een waardevol gebouw is het schoolvoorbeeld van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Na de sloop zal dit gebouw en de erfgoedwaarde immers onherroepelijk verloren gaan. Het is onmogelijk om deze erfgoedwaarde na de sloop nog te herstellen. Het nadeel is dan ook moeilijk te herstellen.

Zoals hierboven reeds uiteengezet en zoals uit de bijgevoegde stukken blijkt (stuk 14), is [REDACTED] een waardevol gebouw, zoals er een aantal terug te vinden zijn in de directe omgeving, dat samen met deze andere panden het karakter en het uitzicht van deze omgeving bepaalt. Gelet op de erfgoedwaarde die teloor dreigt te gaan is dit nadeel ernstig.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is bovendien persoonlijk in hoofde van verzoekster, nu zij als orgaan van de gemeente dient te waken over het algemeen belang en nu de bescherming van het onroerend erfgoed kadert in het algemeen belang en er geen enkel ander belang is, in de vorm van een nieuw project dat kan worden afgewogen tegen het behoud van de erfgoedwaarde.

...”

De tussenkomende partij stelt dat zij van de verzoekende partij, overeenkomstig artikel 4.8.16, §5 VCRO, geen afschrift ontving van het door haar ingestelde beroep bij de Raad.

Aangezien de tussenkomende partij geen weet had dat tegen de haar verleende vergunning tot afbraak van de [REDACTED] een beroep bij de Raad werd ingesteld, is zij op 10 juni 2011 met de afbraak begonnen. Zij werd pas van het beroep op de hoogte gebracht door de betekening, door de Raad, bij aangetekende brief van 21 juni 2011.

De tussenkomende partij deelt vervolgens mee dat de sloop niet snel is verlopen met het oog op het vrijdelen van een mogelijke schorsing en verwijst daartoe naar de vaststelling van een gerechtsdeurwaarder. Zij stelt tevens dat de sloping gebeurde met het oog op de recuperatie van diverse materialen die in het gebouw aanwezig waren.

Zij stelt tenslotte dat het gebouw inmiddels volledig is gesloopt en dat de vordering tot schorsing wegens gebrek aan belang onontvankelijk moet worden bevonden, minstens als ongegrond moet worden afgewezen wegens gebrek aan persoonlijk belang bij het invoeren van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangezien de bescherming van het onroerend erfgoed geen bevoegdheid is die aan de gemeente is toegewezen.

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden,
- b. en dat het nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moet de verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Met later bijgebrachte feiten of stukken kan, gelet op artikel 4.8.22 VCRO, géén rekening worden gehouden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

De sloop van de bestaande woning is het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partij met de voorliggende vordering tot schorsing wenste te voorkomen. In het verzoekschrift tot tussenkomst in de schorsingsprocedure van 30 juni 2011 en in een mail van 18 augustus 2011 van de verzoekende partij is echter komen vast te staan dat deze woning reeds werd afgebroken.

De Raad moet aldus noodzakelijk tot de vaststelling komen dat de vordering tot schorsing, die in essentie is gericht op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, thans doelloos en zonder enig nut is geworden. Het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel kan immers niet meer worden voorkomen door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Gelet op de vaststellingen zoals vervat in het vorige onderdeel, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen, niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De verzoekende partij wordt verzocht om ter gelegenheid van het indienen van haar wederantwoordnota, standpunt in te nemen omtrent haar actueel belang.
3. De verwerende partij en de tussenkomende partij worden uitgenodigd om binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening door de griffie van de Raad van de in sub 2 vermelde wederantwoordnota van de verzoekende partij, met een aanvullende nota een eventuele repliek te formuleren op het onderdeel van het belang van de verzoekende partij.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 13 september 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS